

ՔԱՆԱԾՏԵՂՄԱԿԱՆ

ԵՐԿԸՆՏՐԱՆՔ

Երջանկութեան երազով փախեց ան կեանքն իր ամբողջ,
Ու զըսաւ ցուրտ կամ հրդեհ օդերու մէջ վասառողջ.
Դիւրին կեանքի խղանքին ան նախընտրեց հոգեւին
Անգ կասարներ փախաւուս ու ծովեզերքն ամալի...:

Ու ջիղերու հանդիպէն, ու պարերէն աւելի,
Փնտռեց հոգի մը սրտում, անտառներու քաւ շուքին.
Ուրախ-սիրոյ աչիւն զսկ զըսաւ սիրտն անարեւ,
Եւ կարելի սէրերէն անկարելւոյն նետեց թեւ...:

Մեծ բեմերու ծափերէն, հոծ մարդերու աչիւնէն
Սն նախընտրեց ծառի զսկ սէր-մըտերիւմ մը նորէն.
Արեւներու միտ նայող, նըւագներու ուխտաւոր,

Հովն ու անձրեւն որոնեց գիշերներուն անտառ...:
Սիրեց ապրիլ գերթ իշխան, տուններու մէջ գեղանի,
Բայց զինք փայլերն իր տարին միտ դէպի տուն մը ցաւի...:

1944

ԱՆԵԼ

